

Dalsgrenda Nyheter September 2009 nr. 2

Avisen gis ut av Dalsgrenda Bygdeutvalg

Redaktør: Bjørn Ersdal: b-ers@online.no telefon: 75 16 46 87

Noe av innholdet i denne utgaven:

De dro på sykkel tur i Himmelblålandet (side 3)

Den gamle lekeplassen i Mølhusmarka får en ansiktsløfting (side 4)

Fra Canada for å se "gamlelandet" (side 10)

Hva gjør Dalsgrendværingan på St.Hansaften nå for tiden? (se side 5 og 6)

Lavo Rock 2009 – et tilbakeblikk

I år hadde jeg igjen bestemt meg for at jeg måtte ta turen fra Bodø igjen, og få med meg den store begivenheten i hjembygda Dalsgrenda – årets Lavo Rock, lørdag 29. august. Fredagskvelden var vi først noen som møttes i Utistuen, med bakgrunn i medlemmene i Dalsgrend-sonen på Origo. Her ble det grillert til langt på natt, mens det på andre sida av elva foregikk en hektisk innpurt i oppsett av festivalområdet på Jakobmoen.

En tur innom på festivalområdet kvelden før, gav et lite innblikk i alle de utallige oppgavene som må utføres i forkant av et slikt arrangement. Alt fra de store lavvo'ene til de minste detaljer som plakater og billetter. Imponerende! Lørdagen starta Lavo Rock med finalen i Karaoke-mesterskapet. Mange dyktige amatører entret scenen med sine sanger, i konkurransen om å bli årets vinner. Beklageligvis er dette en del av Lavo Rock der det nesten ikke er publikum.

Alle de flotte bålplassene ble tent tidlig, og noen hadde som sin jobb under festivalen å holde alle disse med ved for å skape flott stemning.

Og det klarte de til fulle. Bålene utgjør et innslag som setter hele festivalen "i brann".

Etter hvert satte også bandene i gang på scenene – både Hovedscenen, og den litt mindre scenen bak låven. Ei stund satt vi på låvebrua, som ble midt mellom disse scenene, men da ble det litt vanskelig å forholde seg til musikken. For de som har prøvd å ha på seg et headset med to forskjellige band på hvert øre, skjønner at låvebrua etter hvert ble tynt befolket.

Når kvelden kommer, og folket for fullt strømmer til området, er det at man ser det virkelig koselige med Lavo Rock.

Her kommer ansikter man kanskje ikke har sett på årtier, og plutselig forvandles festivalen til et gjensyns-sted for gamle og nye Dalsgrendværingar – i tillegg til alle de som kommer fra andre steder. Til lyden fra flott bandmusikk, kunne vi spasere rundt mellom 1200 deltakere, og treffe utallige med kjente ansikt fra ”gamle dager”. Kanskje var det litt spesielt artig å treffe noen av medlemmene på Dalsgrend-sonen, som vi visste kom til å være på festivalen. Lavo Rock blir på den måten en fantastisk plass å kombinere gjensyn med venner og kjente, musikk, stemning, mat og drikke m.m. Og mens vi deltakere kunne nyte mange timer i slik trivsel, gikk hele tiden festivalens opphavsmenn og kvinner rundt og sørget for at alt gikk på skinner. For det gjorde det.

Vi fra Dalsgrend-sonen fikk også benytte Lavo Rock til å vise noen glimt fra våre nettsider på en stor skjerm vi monterte opp på stueveggen hos Tor-Sverre. Her kunne man se litt fra alle de flotte, gamle Dalsgrend-bildene medlemmer har bidratt med siste halve året. Jeg er noe usikker på om dette traff deltakerne i så stor grad, kanskje kunne det blitt enda mer

interessant å se gamle bilder fra bygda om det var fokusert mer på tida da festivaldeltakerne vokste opp – på 60- 70- og 80-tallet. Vi er allerede forespurrt om å gjenta dette neste år, men da vil det kanskje bli noen justeringer på innholdet.

Som deltaker på dette arrangementet – oppe i det lille området i Øverdalen, synes jeg også at en stor takk må gå til de som bor i nærheten, og som gir sin velsignelse til at dette arrangementet får holde beboerne våkne ei augustnatt. Lavo Rock er fantastisk å delta på, men det er takket være arrangørene – i samstemthet med dere beboere i området. Dere gir oss en unik mulighet til å møtes fra fjern og nær i magiske omgivelser. Jeg håper Lavo Rock kommer til å fortsette i lange tider fremover, og at arrangørene ikke går lei av arbeidet med dette. Dette var moro!

Dag Ingebrigtsen - "Forelska i lærern" - ett av de store øyeblikkene for publikum.

Tekst og foto: Bjørnar Pettersen

Kjerringer på sykkeltur 21.-24.mai 2009.

Vi startet fra Dalsgrenda om morgenen Kr. Himmelfartsdag. Været var kjølig, men fint. Vi syklet sørover E6 og så til Hemnes. Veien mellom Finneidfjord og Hemnes er blitt virkelig fin. Etter en halvtimes kvil på ferja over til Leirvika, bar det så videre gjennom den vakre Bardals-bygda, og videre sørover kystriksveien.

Vi kom til Sandnessjøen i god tid før hurtigbåten til Vega gikk, etter bortimot 9 mil på sykkelsetet. Det ble en fin båttur med korte stopp i Austbø, Sandvær og på Skogsholmen. Vi kom fram til Kirkøy på Vega og fant rorbua på Andersneset som vi hadde bestilt. Der var alt i orden med varmt vann i dusjen og gode senger.

Fredag morgen syklet vi til Vega Havhotell og spiste frokost. Været var fortsatt fint, men med kald nordavind. Den trivelige verten vår på rorbua sa det skulle være sånn i mai og juni. Så bar det oppover til foten av Gullsvågfjellet. Vi parkerte syklene og gikk til toppen av fjellet, 737 moh.

Utsikten var helt fantastisk. Det var bratt opp, men stien var lett å følge, så det var en fin tur.

Om kvelden spiste vi 5-retters (!) middag på Vega Havhotell. Hovedretten var kalveentrecôte, kjempegod. Hele måltidet var en opplevelse. kjempegod. Man må bestille bord på forhånd der.

Lørdag syklet vi til ferjeleiet på Igerøya, tok ferja over til Horn og videre til Andalsvågen. Vi syklet nordover på kystriksveien til Sandnessjøen, hvor vi hadde bestilt rom på Rica-hotellet. Denne dagen ble det ca. 7 mil på sykkelsetet, og det kjentes i en gammel skrott.

Søndag morgen spiste vi en stor frokost før vi la ut på siste etappe. Vi fikk regn fra Helgelandsbrua til vi hadde passert Leland, siden ble det bra.

Heimveien la vi også via Leirvika og Hemnes. Bjørn møtte oss mellom Hemnes og Finneidfjord med bil, så slapp vi å sykle på E6 på en søndag ettermiddag, og vi kom heim til badekaret i rimelig tid.

Så heldige som vi var med været, var det absolutt å anbefale å ta en sykkeltur i mai. På kysten var det full blomstring og god lukt av både hegg og andre busker. Det var også andre mindre gode lukter i landbruksdistriktene, men det har sin sjarm det også. Trafikken var ikke plagsomt stor noe sted. Både kystriksveien og på Vega er det ganske flatt og lett å sykle.

Tekst og foto: Ranveig og Judith.

Lekeplass i Mølhusmarka

I Mølhusmarka er det mange barn, 16 stykker i alderen 0 til 13 år, og en god del av dem er under skolepliktig alder. Den gamle lekeplassen som boliglaget i sin tid laget, har sett sine beste dager, og i vår ble det bestemt at det skulle søkes om kommunale midler til opprusting av plassen.

Per Gunnar Johansen har vært primus motor for søking og for å dra i gang doning.

Han sier seg godt fornøyd med at de nå har fått bevilget en sum som holder til grunnarbeid (drenering og planering av område), og litt igjen til lekestativer blir det nok også.

Det har vært donert på lekeplassen tre ganger allerede, og mange av småbarnsforeldrene har møtt opp med motorsager, hakker og spader.

De minste er også med på doning. Her sjekkes dreneringa av en liten ekspert

Enda gjenstår det en god del arbeid før plassen er ferdig, men utpå våren neste år håper de at alt skal være på plass.

”Vi håper å få bevilget flere midler neste år, disse lekestativene er jo grusomt dyre”, sier Per Gunnar, før han igjen gyver løs på kvisthaugen som skal kjøres bort.

Her er store og små klare til å gå løs på grusslassene som er blitt tilkjørt.

Tekst og foto: Gunn Berg

Til våre lesere

Dette er det siste nummer av Dalsgrenda Nyheter som blir trykket hos Eka Chemicals.

Her har vi fått trykket avisa meget rimelig.

Før det, i 2005 måtte vi betale ca.kr.6100,- for hver utgivelse.

Denne summen har sikkert steget en del siden da.

Hvis noen av våre lesere har tips om hvor vi skal få trykket avisen forholdsvis rimelig i framtiden, så

ta kontakt med Bjørn Ersdal
tlf.75 16 46 87

Dalsgrenda Bygdeutvalg.

Hvem har ikke hørt historier om hemningsløse midtsommersfeiringer i Dalsgrenda, der gebiss og treføtter har blitt gjenglemt under lyse sommernetter. Fri flyt av heimlaga drikke og amorøs tusking i busker og kratt. Sånn var det og sånn er det. Eller?

Dalsgrendas utskremte medarbeider måtte sjekke dette, er vi fremdelse full av pågangsmot og sommerlig brunst, eller har vi falt tilbake til "Hotell Cesar" eller "Paradice Hotell". En rask kikk på TV programmet og det er faktisk Paradice Hotell, riktignok Paradice Danmark, men alikevull.

Hva er viktigst for Dalsgrendgrisen, kan vi leve opp til gamle historier, eller er det bare gammelt oppspinn, og vi er blitt sidræva Tv-slaver.

Her er det bare å satse for fullt, tar for sikkerhets skyld med meg kopp, man vet jo aldri!! Skal jeg kjøre bil eller sykle.

Selvfølgelig sykkel, fyllekjøring er ikke bra! Venter tålmodig heime, er nede på jernbanetomta og ser bål på stien, i jernbanefyllinga, det ryker fra Kvefsneset, og i Heimigarden, joda dette ser lovende ut. Klokkas 20:30 kan jeg ikke holde meg lenger, kaster innpå en gammel dansk og sykler ut.

På gang og sykkelstien mellom Førneset og gammel E6, kan vi allerede ane konturer av gammel storhet, veltede stoler og klær slengt på veien og fra grøfta tydelige, og spennende lyder nedi buskene. Nei Dalsgrendværingen er seg sjøl lik! Dalsgrendas utsendte sniker seg frem som

en Max Manus under andre verdenskrig og håper å få det fotoscoopet, men nei. Nede i fjæra er det Per Gunnar Johansen med familie som rydder og brenner søppel, dagens første nedtur. Det mest spennede er ett rivskaff på nesten to meter, og stolene tippa de da de bar heim bordet.

På Stien ved naustet er det derimot ett stort bål, der er det selvfølgelig hæla i taket, og tenna i tapetet. Sjekker at koppen er klar og ser for meg en god cognac. Ny nedtur, stort bål riktignok. Men stikaran, anført av Tom Mathiesen og Bjørn Stien er ikke som før, nei om det hadde rekt i land en dau kval, så har den sikkert laga meir lyd under foråtnelsesprosessen enn dem klart. Men pluss for at der var det mange og de så ikke på Tv.

Sjånes, oi selvfølgelig, Vidar det er gutten sin! Angrer no på at jeg ikke tok med meg en lille på innerlomma for dette ser dårlig ut. Klokkas er nå nesten 21:00. I Heimigarden er det bare bål, ikke ett menneske, vurderer å ringe brannvesnet. Hadde sikkert blitt litt liv i unge "Olav i Heimigarden" om brannvesnet hadde banket på døra. På Sjånesodden er det bare rester etter bål. Vidar; du skuffa! Hotell Cæsar velkommen du leder 5-0. I Jernbanefyllinga sitter det ett par fra byen og griller pølser, oppe i Innergarden er det bare rykende rester etter noe som har vært ett bål, men derifra ryker det jo bestandig.

Hallo "Knut på Stien" er det bare tøv, alle gamle historier om livlige, kåte og sommeryre Dalsgrendgriser, har Tv`n tatt fullstendig overhånd?

Tar for sikkerhets skyld en tur oppom Kildal og Forsenget. Helt stille, må se meg rundt om det flagges på halv stang, neida det er bare "Paradise Hotell" som gjelder. Rykende bålrester fra hele Dalsgrenda, dette minner sikkert litt om Finmark under den tyske tilbaketrekkingen. Ikke ett menneske, bare rykende ruiner. Sykler litt forvirret heim, jaja de hadde ikke Tv da historiene ble til. Må en tur innom stinaustet og tar bilde av Susanne Gåsland, kveldens livligste. Robert Stien med fluestanga, kveldens fisker. Dette blir noe spennende å fortelle barnebarna, den ville feiringa av St Hans da jeg var ganske ung. Jaja med litt fantasi....., og 10-15års vrangfortelling, kan dette sikkert også bli livlig!!! Hvem husker Paradise hotel 2009, hva er det mot hemningsløs og vill feiring av midtsommer i begynnelsen av dette århundret??

Robert Stien med fluestanga

Susanne Gåsland ved bålet

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Mo—Korgen med hest for første gang.

Nordlands Avis vet at berette at to mand fra Nord-Rana i forrige uke kjørte vistnok for første gang fra Mo til Korgen efter den nye indlandsvei. Veien har tidligere været trafikert mellem Mo og Dalsgrænden og mellem Urlandaa og Fineide. Stykket mellem Skamdal i Dalsgrænden og Urlandaa hadde tidligere ikke været kjørt. De to mand fra Nord-Rana skulde til Bleikvansli for at se på noget ren, som var til salg.

Mo – Korgen med hest for første gang. Nordlands Avis vet at berette at to mand fra Nord-Rana i forrige uke kjørte vistnok for første gang fra Mo til Korgenefter den nye indlandsvei. Veien har tidligere været trafikeret mellem Mo og Dalsgrenda og mellom Urlandaa og Fineide. Stykket mellom Skamdal i Dalsgrenda og Urlandaa hadde tidligere ikke været kjørt. De to mand fra Nord-Rana skulle til Bleikvansli for at se på noget ren, som var til salg

Klipp fra Helgeland Blad 23.11.1927
Avis-søk og kopi: Bjørn Ersdal

Dalsgrend-sonen” på Bygdedagen 2009

”Dalsgrend-sonen” på internett startet opp sist vinter som et uhøytidelig sted for de som ville samle og lese gammelt (og nyere) bygdestoff og gjøre dette lett tilgjengelig for alle. Responsen utover våren var overveldende, og med såpass mye artig og spennende stoff, bestemte vi oss for å gjøre en prøve av å delta på Bygdedagen med det vi hadde å tilby.

Vi fikk tildelt et eget klasserom sammen med Slekthistorielaget, der vi kunne vise frem for publikum litt av bildene og arbeidet som folk hadde gjort med å samle stoff. Vi monterte opp 2 PC’er med store skjermen, pluss at projektoren viste noen utdrag fra bildene i ekstra stort format. På den måten var det mulig for de som kom innom, å få sett litt av de flotte bildene folk har bidratt med i sonen. Gunn Lynghei, Cato Forseng, Inger Robertsen og undertegnede stilte opp som ”veivisere” inn i den digitale internettverden. Inne på Dalsgrend-sonen på internett, har hundrevis av personer med knytning til Dalsgrenda, etter hvert bidratt med et stort bibliotek av opplysninger, bilder, stedsnavn, historier og annet stoff fra bygda, og det viste seg å bli en stor interesse for dette også på bygdedagen, der folk kunne sitte og bla på skjermene for å kikke nærmere på stoffet. Noen av de fremmøtte hadde kanskje ikke sett dette før, men mange fant fort frem til bilder av gamle slektninger og kjente, fra gårder og hendelser de hadde et forhold til. Mest spennende var det tydeligvis å se bilder av gamle skolebarn ved Dalsgrenda skole, og så prøve å identifisere hvem de forskjellige var.

Responsen var såpass god at vi nok kommer til å stille enda sterkere forberedt neste år. I sommer ble dette en prøve, og det så ut til å falle godt i smak. For de som vil se hva som skjer i sonen fremover, så kan dere finne oss på: **dalsgrenda.origo.no** Registrer deg som medlem, så får du tilgang til alt av stoff der på internett-området vårt.

Tekst og foto: Bjørnar A. Pettersen

Den Røde Låven på Sjønes

Tidlig i sommer dukket det opp et skilt på en rødmalt fjøsvegg på Sjønes. Det stod at her kunne man kjøpe husflid og drikke kaffe hver onsdag mellom kl 18 og 21.

Det er ikke hver dag det kommer en ny butikk her i bygda. De siste tiårene har det derimot vært nedleggelse av både butikk, posthus og veikro, så dette måtte sjølsagt Dalsgrenda Nyheter se nærmere på. En stormfull septemberkveld rustet undertegnede seg med skriveblokk og fotoapparat og tok turen innom. Vel framme var jeg i tvil om jeg i det hele tatt skulle gå ut av bilen. Det regnet og blåste noe aldeles forferdelig, og jeg tenkte at i dette været var det vel ikke noen som gidde å sitte og fryse i et gammelt fjøs. Jeg løp fra bilen og bort til fjøsdøra, og rakk å bli ganske våt, til tross for regnjakke. Men vel innenfor var storm og uvær snart glemt. Inne var det varmt og koselig, ikke mye som minnet om en gammel sauefjøs. Bjelkene i taket var rødmalt, veggene kvitmalte og i vinduene hang koselige blondgardiner. Fjøslykta i taket var omgjort til et lite kunstverk ved hjelp av en strikkesduk. Midt på gulvet stod en gammel slede, full av de fineste håndarbeider, på vegger og fra tak hang det strikkesokker, votter, pulsvarmere, luer, skjerf og duker. Heklede ting var også å se, tovede ting, broderte miniatyrbilder, malte bilder og små sirlig sydde forklær for å pynte vinflaskene med. Her var porselensmalte ting, dukker, stearinlys og jammen var det ikke en egen avdeling med hjemmelaget marmelade og bakverk også. Marmeladeglassene og kjeksboksene hadde fine etiketter, spesialdesignet for Den røde låven, ja til og

med prislappene på alle varene var spesiallaget med egen logo. Innerst i rommet var det satt opp flere små bord og her var det lagt frem lesestoff ”slik at eventuelle medbrakte ektefeller som ikke bryr seg så mye om håndarbeid, kan slå i hjel tiden med kaffe og ei bok”, i følge ei av de driftige håndarbeidsdamene som står bak denne butikken. Her var ingen ting overlatt til tilfeldighetene! I rommet luktet det nykokt kaffe og vaffeljernet stod klart.

Åse Kildal med havrekjeks-boks med spesialdesignet etikett.

Jeg spurte hvem som fikk ideen til å starte dette utsalget, og Åse ble straks utpekt, ”det er no ho som bruk å finn på sånne sprø teng”, ble det sagt. Åse Kildal, bosatt på Sjønes og svigerdatter av Jorun og Olav Kildal, som var de siste som hadde dyr i denne fjøsen, nikket og sa at det var nok henne. Det begynte jo allerede midt på nittitallet, da hadde fjøsen stått tom noen år og Åse tenkte at her måtte det kunne avvikles julemesse. Fjøsen, som ble bygd først på 50-tallet, mens Harald Sjønes drev gården, ble fikset og malt og stod snart klar som det fineste messelokale. Første helga i advent har det siden vært julemesse her, med unntak av noen få år. På det meste var det hele 17 stykker som solgte sine produkter på julemessa i Den røde låven, som den lille julebutikken ble døpt. I de siste årene har det imidlertid vært bare fire stykker som har produsert og solgt varer her. De fire er Åse Kildal, Lene Sletteng, Sylvi Fandal og Bente Djupos. Damene har hatt klubb hver fjortende dag, året rundt, i

mange år. Her har de strikket og sydd og malt og kost seg. ”Men etter hvert ble det nok lester og skjerf for hele familien”, ler de, og i vår fant de ut at de hadde så mye håndarbeid på lager at de skulle prøve seg med butikk en kveld i uka.

Nå har utsalget vært åpent hver onsdagskveld hele sommeren, og de tar sikte på å fortsette ut oktober. Så skal de ha stengt en måned mens de produserer opp varer til julemessa. De er godt fornøyd med omsetningen, mange har stukket innom, ja til og med denne uverskvelden har de hatt 6-7 kunder. Folk trives her, sier de, kundene tar seg god tid til å drikke kaffe og prate. Men fortjenesten er ikke den helt store. Timebetalinga ligger nok på rundt tre kroner, ler de, men er skjønt enige om at det ikke går an å regne alt i kroner og øre. Dette er hobby og kos og dersom de klarer å strikke seg til Amalfikysten så er de godt fornøyde. De har nemlig bestemt seg for at overskuddet skal brukes

Tre av de fire driftige damene som driver Den Røde Låven.

til en ferietur til Amalfikysten i Italia, og en svipptur ut til Capri er også lagt inn i programmet. Dette målet regner de med å ha nådd etter neste sommer, så de planlegger altså utsalg i Den røde låven på Sjønes i 2010 også. Og i september 2010 setter de seg på flyet til Italia. ”Blir det for lite overskudd får vi sykle det første stykket”, ler de.

Tekst og foto: Gunn Berg

Klassebilde 6 og 7 klassetrinn 1964

Sittende foran fra venstre: Berny Ødegård, Sissel Stien, Lilliann Jacobsen, Grete Mari Kildal, Unni Solheim, Undis Arntsen, Judith Johansen, Ranveig Øverdahl - Mellomste rekke: Åshild Ravlo, Ingunn Jacobsen, Randi Storbakk, Elbjørg Johansen, Else Kildal, Marit Nilsen
Stående: Charleys Nymo, R.L. Johannessen, Tor Johansen, Roy Westgård, Agnar Johansen, Lorents Bang, Jan-Erik Albrigtsen, Torbjørn Ressem, Jonny Johansen, Roy Johansen

Canada besøk

I 1914 emigrete Jens Benjamin Hansen og kone Kristine Thomassen Fagermo Til Canada sammen med sønnen Trygve tre år og datter Hjørdis to år. De slo seg ned ved Edmonten i staten Alberta

Jens Benjamin Hansen og kona Kristine Thomassen Fagermo, sammen med Kristines mor Kristense og sønnen Trygve

Sønnen Trygve ble gift med Elvie og fikk to sønner Chris og Gary og en datter Lynne.

I sommer besøkte først Gary med kone Bev og sønnen Lars Dalsgrenda. Etter at de hadde vært her, reiste de til Oslo. Her var de blant annet på Ekebergsletta og så Dalselv II spille fotball. Gary var for øvrig første Gang i Dalsgrenda i 1977

I august kom hans bror Chris med sønn Arni på besøk. Chris har vært her tre ganger før, første gang i 1980. da besteg han Ramskartinden sammen med undertegnede i nærmere Tretti varmegrader.

Chris og Arnie i Håjen

Lars, Bev og Gary

Tekst og Foto: Bjørn Ersdal

I forrige utgave av Dalsgrenda Nyheter hadde vi med et reisebrev som Peder J. Forseng sendte til ungdomslaget Dæmring i 1905. Her kommer et dikt som han skrev til ungdomslaget senere samme år.

Til ungdomslaget "Dæmring"'s årsfest og husindvielsesfest 1905

Peder Joh. Forseng

Hvor vilde jeg gjeste jer inderlig gjerne
I kveld, hvor jeg tenker paa jer i det fjerne.
Skjønt dertil min lengsel i brystet vil brænde
Jeg bare en hilsen til eder kan sende.

Dog er det mit haab, at i fremtidens dage
Jeg engang til hjembygden vender tilbake.
Kan hænde jeg da kan faa lidt at fortælle
Til eder, som bor mellom Dalsgrendens fjelde.

Børn af min hjembygd i nyreiste Norge
Maa lyset faa straale i hytter og borge,
Men mest over jer og det hus som i bygged
Gid altid det staa der i lys og i trygghed.

Det dæmrer av morgen i fædrenelandet,
Og dagen maa komme, den kan ikke andet.
Frihedens brand over Norge skal lyse,
Saa trældommens talsmand skal skjælv og
gyse.

Enig og trofast til Dovre det falder
Var manende odr, som fra fædrene kalder.
Att frihed i Norge ei lader sig kverke,
Naar nordmend staar enig kan verden nu
merke.

Vær enig og sterke, hold kraftig tilsammen
I voksende grene af normannastammen
I unge det er, som med vinter og sommer
Faar byrden at bære af tider som kommer.

Og dertil det trænges med lys i jer røster
Thi just det man saar, er det ogsaa men høster.
Gaa derfor du unge og udsaa det sande
Velsignelsens frugt du da høster af landet.

Om folket er fattigt naar i lys det staar sammen
Blir kampen for livet jo bare en gammen
Fagert er alt som mod lyset vil hige,
Det vokser mod høiden mod lysenes rige

Tidligst af alt, ja i skabelsens morgen
Gud satte lyset i skabelsens orden
Herlige stund over mørkgedens vande
Da lyset ved skaberens "bliv" fik fremstande.

Først af al magt som gjør mennesker sterke
Ja det er lyset, det bør vi merke
Heldig den sjæl som i lyset faar leve
For mørkhedens magter den aldrig vil bæve

Mangler vi lys over livsvirkets vaande
Øde og tomt blir vårt liv skal vi sande
Da tyngsel og mørke vil livsnerven tære
Og skjændler og last vil da livet regjere

Som nordlyset flammer i midnatten stille
Som solstraalen varm over hav fladen spille
Som maanen sin eventyrglans vil udsprede
Slig skulde lyset vort arbeide lede.

Men Gud som gir lys og gir frihed og glæde
I rigeligt maal over laget det sprede
Om det vil vi bede, at lyset maa brænde
Naar dagen er slut og vaar gjerning tilende.

Velsignet da være af Gud i det høie
Dit hus som i reiste med lyset fra øie
Gid altid det staa som et samlingens merke
Hvor livets ideer faar vokse sig sterke

Maa festen bli lys og saa herlig og fager
At mindet det staaler naar fremad I drager
Og saa faar jeg lov i jers fest og jers glæde
I aanden og tanken at være tilstede

Winnipeg 14. august 1905
(Diktet er hentet fra Hermod, og det er
Oddmund Andersen som har skrevet det ut.)

Dalselv il fotball viser seg frem på Helgeland

Det er vell verdt å nevne innsatsen til våre fotballag i inneværende sesong. Når dette skrives er faktisk 95 laget med på å kjempe om kretsmestertittelen på Helgeland. Her er nok Mosjøen II sitt lag alt for sterkt for oss, men i skrivende stund er vi faktisk beste lag fra Rana.

Når det gjelder 95 laget er det litt artig at vi er eneste lag som stiller med jenter på laget, Kine Lise Johansen og Christine Håberg er to fantastiske representanter for satsingen som de siste årene er gjort i Dalselv.

96 laget leder sin divisjon og det skal et lite fotballunder til, for at ikke de skal vinne sin divisjon.

Laget spilte seg også frem til 1/16 dels finale i Norwaycup. Noe som må sies å være veldig bra for en så liten klubb.

96 lagets Markus Solheim scoret første mål under åpningen av nye Sagbakken stadion. Kampen endte med seier for Dalselv da 96 laget slo Stålkameratene.

Dalselv II var representert med linjedommer på første offisielle kamp på nye Sagbakken, 2. divisjon mellom Mo II og Bærum.

Foreldregruppa rundt lagene må heller ikke glemmes. Vaffelkake, kaker, og kaffesalg på alle kampene gjør at det er morsomt å dra på, og ikke minst komme på kamp i Dalsgrenda. Det er også klart at de som har vært hær fra Brønnøysund og Mosjøen i forbindelse med sluttspillkamper i 95-klassen har hatt en positiv opplevelse med å komme hit. Speakertjeneste og litt profitt opplegg rundt disse kampene er viktig, og ting ungene kommer til å huske lenge. Nedover i seriesystemet føres det ikke tabeller, men fotballinnsatsen er stor og det spilles enkelte dager opptil tre kamper på snart distriktets siste grusbane.

De som er litt over middels sportsinteressert kan vel heller ikke unngå å legge merke til våre kjære gamle gubber, som av en eller annen grunn klarte å vinne en kamp. Men selvfølgelig, når noe slikt kunne skje, mistet de alle poengene fordi de ikke stilte med dommer i neste kamp. Gratulere gutter, dere overgår dere selv. Plassering i Oldboysserien forbigår vi i stillhet. Men det er kanskje ett tankekors og en tillit til vårt helsevesen at Vidar Johansen, som er nyoperert for hjerteinfarkt, er den som legger ned mest løpemeter pr kamp. Kanskje de bør vurdere å få sendt flere til Tromsø.

Hvorfor lykkes vi sportslig akkurat nå? Dette er veldig avhengig av antall unger og interessen. Det er og har vært store kull født i 94-98. Med samarbeidet mellom lagene og låning av spillere oppover og nedover klarer vi å holde i gang to lag i seriesystemet. Men det er klart vi er sårbare med ni spillere i klassen 95 og på det meste 11-14 i 96 årgangen, her er det ikke mye som skal til før det stopper litt opp. Så vi få kose oss. Akkurat nå er det stas å være fotballspiller i Dalselv II!

Tekst: Herlof Øverdal

